

GEPRIVILEGIEERD

Hafida Talhaoui, een oud-leerlinge van onze school, studeerde rechten aan de universiteit Antwerpen. Ondertussen werkt ze al enige tijd als advocate bij GG & W, een advocatenbureau op de Rooseveltplaats. Ze spreekt maar liefst vloeiend vier talen en deze meertaligheid komt haar goed van pas in haar vrijwilligerswerk zoals zal blijken. Maak kennis met één van de eerste allochtone studenten ooit op onze school...

Van welk beroep droomde u als kind?

Als jong kind had ik eigenlijk geen echt droomberoep. Het was pas in het middelbaar, zo rond mijn 14 à 15 jaar, dat ik het plan opvatte om ooit aan ontwikkelingshulp te doen. Dat ik op de hoogte was van bepaalde mensonwaardige situaties bij vrouwen, in het bijzonder dan Arabische vrouwen, die het moeilijk hadden in hun huwelijk door mishandeling en dergelijke, versterkte mijn gevoel om iets in die richting te doen alleen maar. Ik moet wel zeggen dat het enkel gaat over bepaalde moslimgemeenschappen. Maar evengoed in andere gemeenschappen komt partnergeweld voor. Voor mij heeft het idee “ontwikkelingshulp” zich dan vertaald in rechten. Ik wou opkomen tegen de mishandeling van vrouwen en kinderen. Mijn zus studeerde toen ook al rechten, dus wist ik dat dat was wat ik wilde gaan doen.

Wat kan u zich van onze school nog herinneren?

In mijn tijd had je nog Stella Maris en het Sint-Jan Berchmanscollege; ondertussen is dat veranderd in het Groenendaalcollege. Ik heb in ieder geval heel mooie herinneringen aan Stella Maris over gehouden. We hadden altijd een hele fijne klas met toffe leerkrachten. Ik was geen opvallend persoon. Ik hoorde noch bij de “snobs” noch bij de “seutjes” maar ik kwam met iedereen goed overeen, de gulden middenweg laat ons zeggen. Sint-Jan ken ik omdat mijn broers hier schoolliepen en omdat het wel eens gebeurde dat we gingen sporten in het park. Doet me denken aan de welbekende coopertest die we in het vijfde en zesde jaar moesten doen.

Goede herinneringen dus?

(lacht) absoluut, absoluut.

Als u één leerkracht zou willen terugzien, wie zou dat dan zijn?

Goh, ik had heel goede contacten met verschillende leerkrachten, maar als er één iemand is die mij een kritische kijk en vorming heeft gegeven, is dat Michel Meynen. Hij was onze leerkracht godsdienst en had filosofie gestudeerd. Hij is erg belangrijk geweest voor mijn persoonlijke ontwikkeling.

Denkt u dat de leerkrachten van toen een advocate in u zagen?

Dat is een vraag die je beter aan hen kan stellen...*(denkt)* maar ik denk het niet. Ik heb een hele evolutie doorgemaakt in het middelbaar. Ik was een heel braaf kind, denk ik, in vergelijking met “de jeugd van tegenwoordig”. Als ik zie hoe mondig de jeugd nu is. Het internet heeft zoveel meer informatie beschikbaar gemaakt voor jongeren, wij grepen vroeger naar de krant als we kennis wilden opdoen, iets wat je je vandaag niet meer kan voorstellen. Ik was toen eerder een stil persoon, ik deelde heel weinig met anderen maar kon wel goed luisteren. Maar als iemand het in mij gezien zou kunnen hebben, dan is het wel Michel Meynen. Zijn discussies in de klas hebben mij echt geleerd om maatschappelijk kritisch in het leven te staan.

Hoe reageerde uw omgeving op uw beslissing om rechten te studeren?

Iedereen reageerde positief. Mijn ouders vonden het geen probleem, en mijn vrienden stonden ook achter mij. Een aantal van mijn vriendinnen zijn zelfs samen met mij aan de studies begonnen. Maar ik zeg het nogmaals, ik had best wel veel voorkennis doordat mijn zus het pad al zo'n beetje voor mij had geëffend.

Hebt u ooit het gevoel gehad dat u zich meer moest bewijzen vanwege uw origine?

Absoluut niet. Ik heb zelfs het gevoel dat ik in dat opzicht vaak geprivilegieerd was als ik zie hoe anderen het parcours doorspartelen. Toen ik naar Stella Maris ging en mijn broers naar het Sint-Jan Berchmanscollege, waren wij zowat de eerste Marokkaanse kinderen op de school. Wij kregen dus automatisch extra aandacht, ook op gebied van het Nederlands en dergelijke meer. Nu heb je veel scholen met heel veel verschillende nationaliteiten, waardoor leerkrachten minder energie en tijd vinden om deze leerlingen extra aandacht te geven zoals wij die hebben gekregen. Op de universiteit was het eigenlijk ook zo. Omdat wij op de middelbare school bij de eerste generatie studenten van vreemde origine waren, werd die lijn ook verder doorgetrokken op de universiteit. Ook daar, moet ik zeggen, werden we door professoren en de sociale dienst heel goed begeleid.

Wat hielden die privileges dan juist in?

Mijn ouders hadden bij wijze van spreken geen 10 diploma's, maar niettemin stimuleerden ze ons om te studeren en goede punten te halen. Ze wisten echt wel naar welke vakken ze moesten kijken als het rapport zich aandienende (*lacht*). In het begin hadden we het wel moeilijk want thuis praatten we zowel Spaans als een beetje Frans. Mijn ouders hebben toen zelf een oudere dame geëngageerd die onze Belgische grootmoeder zou worden. Ze hielp ons bij het leren van Nederlands, de cultuur enzovoort... gewoon ook simpele dingen zoals bijvoorbeeld spelletjes en liedjes. Dat heeft mij echt wel geholpen om de taalachterstand sneller weg te werken. Niemand van ons heeft uiteindelijk ooit moeten blijven zitten en we hebben allemaal de kans gehad om later hogere studies te gaan doen. Het heeft dus wel degelijk geloond.

En nu bent u dus advocate. Wat spreekt u het meeste aan in uw job?

Dat we mensen met problemen kunnen bijstaan, op welk niveau dan ook. Voor mij is dat toch in zekere mate een vorm van genoegdoening. Ik heb verschillende soorten klanten; er zijn bedrijven, particulieren, maar evengoed mensen die niet de nodige financiële middelen hebben. Hen helpen we dan meestal "pro deo". Voor mij persoonlijk is het ook de hulp aan zulke mensen waar ik de meeste genoegdoening uit haal.

Wordt het beroep van advocaat onderschat, denkt u?

Goh... (*denkt*) Het is hard werken, maar zo zijn er wel meer jobs natuurlijk. Het heeft zeker zijn voordelen. Je kan onafhankelijk je werk plannen, maar dat brengt wel met zich mee dat je een beetje naar je agenda begint te leven.

In hoeverre vallen werk en vrije tijd te combineren?

Advocaat zijn is geen nine-to-five job. Als wij op reis gaan of vakantie nemen, dan verdienen wij ook geen geld. Maar dat is nu eenmaal het nadeel van een zelfstandig beroep... als je niet werkt heb je geen geld (*lacht*). Als wij op reis gaan dan moet een collega je vervangen. Maar dit is niet evident natuurlijk aangezien veel klanten je consulteren omdat ze je vertrouwen. Mensen komen niet voor "het kantoor", ze komen voor jou. Daarom is het ook niet meer dan normaal dat klanten verlangen dat jij hun dossier zelf behandelt en afwerkt. Wanneer je gesprekken hebt gehad met de klanten en je stuurt daarna een andere advocaat naar de rechtbank, dan is het normaal dat de klant ongelukkig is.

Vakantie zit er dus niet vaak in?

Nee, in principe niet. Maar naast mijn job ben ik ook nog heel actief bij *Advocaten zonder Grenzen*. We zijn net zoals *Artsen zonder Grenzen* actief in het buitenland. We leiden daar lokale magistraten en advocaten op en leren hen de basisprincipes van het recht. Wij concentreren ons vooral op Centraal Afrika, omdat de opleidingen daar vaak te wensen over laten. Dit gebeurt allemaal binnen het kader om ter plekke slachtoffers te helpen. Iedereen kent de problematiek in Congo wel, denk ik; momenteel zijn de verkrachtingen daar geëvolueerd tot een soort van oorlogswapen om de sociale gemeenschappen uit hun evenwicht te brengen. Eigenlijk is het vergelijkbaar met de problematiek van de kindsoldaten. Hoofddoel is om deze mensen op juridisch vlak te beschermen tegen misdaden op alle vlakken.

U leeft eigenlijk voor uw werk.

Ja (*lacht*), ik overweeg soms zelfs om naast *Advocaten zonder Grenzen* een organisatie te starten die *Advocaten zonder vakantie* heet. Iets dergelijks bestaat ook al voor artsen. Het hoofdidee is je vakantie op te sparen en de vakantiedagen al werkend in het buitenland door te brengen om daar je kennis te delen. Je geeft dan wel vrije tijd op, maar de ervaring die je ervoor terugkrijgt, is onbetaalbaar.

Ligt u wel eens wakker van rechtszaken waar u zich persoonlijk betrokken bij voelt?

In het begin had ik dat zeker. Je kan dan eigenlijk nog niet genoeg professionele afstand nemen van het leed en de zorgen die klanten meenemen naar je kantoor. Ervaring leert je ook wel om het te relativiseren en een plaats te geven voor jezelf. Als je de deur van je kantoor dicht doet, moet je je kunnen concentreren op je privéleven, anders houd je het niet vol, denk ik. Maar ik betrap er mijzelf ook wel op hoor dat ik 's ochtends in de auto, onderweg naar een zitting, al met mijn gedachten bij "het pleiten" zit. Het is sterker dan mezelf (*lacht*).

Als er nu één vooroordeel over advocaten de wereld uit geholpen moet worden, wat zou dat dan zijn?

Dat wij zakkenvullers zijn. Dat is zowat het algemene beeld dat de maatschappij van ons beroep heeft. Nu is rechtsbijstand inderdaad niet goedkoop, maar wij factureren echt wel in verhouding met de middelen die nodig zijn voor de klant. Het merendeel van de advocaten dat ik al ben tegengekomen, doet het trouwens echt vanuit een eigen engagement en niet louter om veel geld te verdienen.

Had u, achteraf bekeken, liever iets anders gestudeerd?

In de zaak Van Themsche maakte ik deel uit van de groep advocaten van de burgerlijke partij en ik heb er veel bijgeleerd over o.a. forensisch onderzoek. Criminologie heeft me ook altijd al geboeid en op zo'n moment merk ik wel dat ik dat in mijn opleiding heb gemist. Het deed me een beetje denken aan *CSI*. Criminologie houdt zowel een psychologische aspect in als werken met statistieken en forensisch onderzoek. Ik had het graag ook gestudeerd... maar eenmaal je aan het werken bent en een praktijk hebt als advocaat is het moeilijk om nog iets te gaan bijstuderen. Als ik nu zie hoe de opleidingen zijn opgevat dan is het een ongelooflijk voordeel dat je overal van kan proeven en zelfs buitenlandse stages en missies kan doen.

Hoe was het eigenlijk toen u voor de eerste keer voor de leeuwen werd gegoid als advocate?

Nu komen de woorden er ondertussen wel vlotjes uit, maar bij mijn eerste zaak voor de vrederechter was dat wel even anders. Daarom is het belangrijk dat je progressie maakt. Het is die plankenvrees die je moet overwinnen. Wat je ook doet, je moet proberen je angst te overwinnen. Dat is het belangrijkste. Het is menselijk om fouten te maken, eigenlijk is het zelfs nuttig want fouten zijn ervaringen en je kan er alleen maar uit leren voor de toekomst.

Hebt u misschien nog goede raad voor iemand die aan de studie rechten zou willen beginnen?

Absoluut doen! Ik ben eraan begonnen met een concreet engagement, maar je kan er ongelooflijk veel richtingen mee uit. Het is heus niet zo dat je enkel advocaat kan worden met een diploma rechten. Als je voldoende gemotiveerd bent, dan geraak je er wel.

Meer informatie over de organisatie *Advocaten zonder Grenzen* vinden jullie op www.asf.be

Jaimie Benoy (6LWE), Kevin Vanhille (6LWI), Thomas Van Hoornyck en Benjamin Verhoeven (6GLA)